

§ 122 - 132 -

Bemærkningerne

ved Statsraad Vogts Udkast
til et Capitel i Criminalloven
om Nagsfornædd, hvorved
Forbrjædelser forøves, dateret
24 Juni 1829. —

Foreløbig bemærkes, at der
vel ved første Øiekast synes
at mangle en Definition
paa retstrædt Forfat., som
brædes i den Bayerske Lov
og det Hannoverske Udkast
findes, og som maa sees
og tænkes synes nødvendig,
da der ellers er en Hiatus,
idet man strax begynder
at tale om Nagsfornædd For-
brjædelser, og definerer dem
ved saadanne, som ene
begaaede uforsætligt, uden
iforveient at have bestemt
Begreb om Forfat; men da

det dog forekommer mig klart
at man ikke skulde være i
Tvivl om, at jo alle de Hand-
linger, som efter Udkastet,
ikke til de Vagtsomme kan-
ne henføres, maae som forful-
lige blive at ansee, saa skul-
de jeg for mit Vedkommende
ikke troe der vilde være
nogen Vanstuelighed ved at
beholde den af Statsraaden
valgte Fremgangsmaade.

Imidlertid herstilles dette
til nærmere Overveelse.

Skulde man ansee det rettest
at foreskikke en Definition
paa Forføet, saa vilde det for-
meentlig være nok at opstige
dent 49de § i det Hannoveriske
Udkast, der lyder saaledes:

"Lovstændigt Forføet er den
Bestemmelse at begaae en
som Forbrudelse erkjendt
Handling."

dennu i det Hannoveriske er nu forføet
forføet

og fælte denne: "Spidsen for
Capitlet, som det maatte
have den Overførsel: Om
Forfat, samt Uagtsom-
hed, hvorved Forbrjdel-
ser forøves. —

ad. § 122. Forslaaets construction saaledes:

des:

"Uagtsomhed er det, naar
Nogen uforsætlig eller
uden Hensigt til at skade,
af Skades løst eller Ufor-
sigtighed, begaer en
Forbrjdelse. Han anses
for da ei med den for
Forbrjdelser bestemte
Straf, men straffes som
for Uagtsomhed."

ad. § 123. Denne § fine slaes constru-

eret saaledes:

"En Handling, som Lovens
belegger med Straf, kaeres

paa den Grund betragtes som
uforsætlig eller blot uagtsom,
at Gjerningsmanden efter
sin indvortes Følelse eller
sine Religions begreber har
anset den for tilladt,
eller har været i Vild
farelse eller Uvidenhed
om Straffens Art og Stør-
relse. Ligeaa lidt kan
Befkaffenheden af Gjernings-
mandens Gjerned eller Bevæg-
grund, der har bestemt ham
til at begaa Forbrydelsen,
tillægges saadan Virkning.

ad § 187. I denne er jeg enig, kun
tillader jeg mig at foreslaae
følgende Forandringer i Ud-
trykkene:
1, at "Angjældende" forandres
til "Gjerningsmanden"
2, "Forbød" til "Handling",
hvoraf da maatte følge

- at "forfælt" og "dets" blive
 "forfælt" og "dens"
 3. "undtagen forfaavidt" til
 "medmindre".
 4. "Angjældendes Forhold"
 til "Handlingen".
 5. "uagtfont" og "forfælt"
 til "uagtfont" og "forfælt".

ad § 123. Sj nes mig udtrykttes bedre
 naar man holder sig til det
 Hannoverfke Udkast. § 55,
 der lyder faa:

"Det samme er og Tilfaeldet
 om en forfælt Forbrøder
 af Vildfarelse eller af
 Uvidenhed om visse fjends
 gjerninger, ikke har
 kjendt den Egenfka
 ved den forøvede Hand-
 ling eller det overtnaadte
 Middel, huorved en
 flørre Forbrøder er
 foranfaget, end som af hæn-
 delijhet."

End § 126. Intet at bemærke!

ad § 127. I det Væsentlige er jeg i Hen-
førelse til denne § enig med Stats-
raad Vogt, men tillader mig dog
at foreslaae den omstræuet
saaledes:

"Somme Vagtsomhed vil
det i Almindelighed blive an-
ført,

a) naar Gjærningsmanden selv
har indført det Parlige ved sin
Handling, men Desuagtet af
Ledsindighed eller Ligegyldig-
hed har foretaget den;

b) naar Taven ved en foreta-
gen Handling har været
saa stor at Gjærningsman-
den ved end saa lidet Ops-
mærksomhed havde maattet
indse den lovstridige Følge
den let kunde have;

c) naar den vægtsomme Hand-
ling i andre Henseender
lingvællende i agtsom er

utilladt og lovfærdig;
di, naar Gjærningsmanden,
ifølge sine færegne Klæd-
skaber, eller sit Forhold
let er istand til at indsee
Handlingens Farlighed,
eller at forekomme dens
skadelige Følger;

ei, naar han foruden den
almindelige Skruplighed,
som paa ligger enhver at
indrette sine Handlinger
med behørig Opmærksom-
hed, at han ikke uforsæt-
lig skal krænke Andres
Rettigheder eller overtræde
Lovene, desuden ifølge fæ-
regne Begjær, hvad enten
disse have sin Grund i hans
Forhold til den Skadelide
eller i hans Stilling, Embeds,
Bestilling eller Embud, eller
i indgaaet Forening eller
andre Aarsager, han

varet forpligtet til fortrolig
Ansvær eller Opmarksomhed,
f; naar han forhen for
liggende Magtsomhed har
varet straffet eller advaaret.

Treddeles

g; naar Nogen som ikke
af Staten er berettiget til
at udøve en vis Videnskab
Kunst eller Haandtering,
dermedt, uden paataggen
de pligtmæssig Foranled-
ning, eller længere end No-
den fordrer det, foretager
en Handling, hvortil
Indsigt eller Fardighed
i saadan Videnskab, Kunst
eller Haandtering foruds-
settes; eller

h; naar Nogen, som end er be-
rettigede til at udøve en vis
Videnskab, Kunst eller
Haandtering, for uanfæge
Skade af Mangel paa

den sædvanlige Druelighed
Færdighed eller Opmærk-
sommelighed, som til Sammes
Udøvelse almindelig ind-
føres."

Cap § 128. Intet at bemærke.

Cap § 129. Ligeledes

Cap § 130. Ligeledes

Cap § 131. Snar jeg paa dette Sted
bør udgaae. Reglerne for saa-
vidt Bønnen om Straffeløshed
undergivne findes paa andre
Steder. I § 130, synes der,
ved den Bestemmelse, at
Uagtommelighed ei belægges med
Straf, hvis Forbrugsbeskrivelse,
udøvet med Forsæt, kun
med Formuestraf anses,
tilbørlig at være fængsel
for den uagtsomme For-

bygder, og jeg indseer idet-
mindste ingen tilstrække-
lig Grund hvorfor Bönnen
mellem 12-16 Aar som
ellers er poena capaeis
skulde være frie for Straf
for de Forbydelser, de
af Magtfehed, idet mind-
ste grov Magtfehed, be-
gaar.

(ad § 132, Intet at bemærke. -

Christiania d. 17. August 1829.

Do
Falsen. -